

Делта Те

Брой 5, Сезон II

14 ноември 2005 г.

цена 50 ст.

Кристиан Гьошев:

Провеждането на матурите до 2009 година е абсурдно

Кристиан Гьошев

Кристиан Гьошев е роден през 1984 г. Когато е в 11-и клас, той оглавява ученическите протести срещу задължителните матури. Той е ученикът, който осъди мистъра на образованието в едно от съдебните дела срещу тях. От 2001 г. е съдия по футбол. В чата (IRC) близо с ник kris maturata. В момента е трети курс студент по „Право“.

— Трябва ли според теб да има матури?

— Да, матури трябва да има, НО зависи при какви условия и за кои випуски.

— Ти твърдиш, че тези изпити са незаконни. Къде точно се намира пречката за провеждането им?

— В подзаконовите актове, които уреждат българската правна система. Същината на проблема е липсващата една година на учениците от езикови

те и профилирани гимназии и паралелки с прием след 7-и клас.

— Би ли доизяснил?

— Според законите в образованието: основно образование се придобива след завършен 8-и клас, като подчертавам дебело - осми клас, а средно образование се придобива след завършен 12-и клас с гимназиална степен 4 години от 9-ти до 12-и клас. Това са стандартите, това е законът. Полу-чуждайки основно след завършен 9-и клас

Съгът в Страсбург ще ги отмени

(така е на практика), вие оставате с една година по-малко гимназиална степен, т.е. вместо с четиригодишна - с тригодишна. Това се получава, тъй като започвате да учите материала по основните предмети за гимназията не в 9-и клас, а в 10-и клас с материала за 9-и клас и така с една година изоставате.

— Но преди пак е било така. Каква е разликата?

— Езиковите гимназии винаги са имали година повече от другите училища заради езика и са имали подготовителен клас и след това осми клас. В този подготовителен клас са изучавали една част от материала за осми клас и в са-

мия осми клас друга част. Така законно са си получавали основното образование след завършен 8-и клас и са преминавали в 9-и клас, т.е. в гимназията, която тогава е била тригодишна, а не четири (до 11 клас). Вие нямате този подготовителен клас, а имате осми, който по документи се води осми клас, а de facto си е чист подготовителен. Тоест вашият осми клас не е регламентиран никъде в българското законодателство. Просто, когато правиха промените в учебния план през 1999 г. да се въведе 12-класно обучение, трябваше да се добави една година и на ЕГ-тата, както стана с другите училища с прием след 8-и клас.

— Искаш да ка-

жеш, че трябва в езиковите гимназии да се въведе още един клас?

— Да, точно така трябва да стане, за да може матурите да бъдат на равен старт, защото в момента с получаването на основно образование след 9-и клас вие в 12-и

клас излизате с 3 години гимназия (8-и е още основно), а не с 4 години, както другите училища. Именно заради това сте поставени в неравни позиции, а при тази ситуация провеждането на матурите до 2009 г. е абсурдно.

На страница 10

Ей Богу, много се изписа за туй нещо, което някои определят като Мирката, за по-осведомените известно като „Чата“, а за краен брой хора, разглеждани по-надолу – познато като IRC (Internet Relay Chat). Мисля обаче, че е време и аз да споделя вижданията си за този феномен.

За чата като начин на живот

Може би всички си спомняте онзи момент, когато седейки на кафето и бройкайки мадамите, „просветен“ ваш приятел (познат) ви заявява с определено горделива нотка в гласа си: „Ей, брато, ако знаеш с к'ва мадама се запознах в Мирката...“ Брей, що за чудо ще да е това - е логичният ви отговор на това изказване. Следва кратка разходка до близката зала и въведение в един нов свят, в който си избираш да бъдеш „goliama_riбка82“, „rambo_4“, или друго подобие на това, което никога няма да бъдете. А ако сте достатъчно тъпи и се казвате Иван Петров, може да си изберете „IvanP“ или пък Goshko (нищо че се казвате Иван – то оригинално... кой би се сетил, че сте Иван). След това следва „Влизане“ в канал #plovdiv или #sofia или в друг в зависимост от местоположението ви в момента. Тук установявате, че сред всичките заблудени души, далеч не сте единствената „goliama_riбка“ или особено „rambo_*“. Когато краткият момент на разочарование премине, забелязвате наличието на „pamela_83“ или „sladko_dupe85“ и т.н., при което завързвате страхотен лаф с оригинални хрумвания, подказани ви от вашия приятел, от сорта на „Hi, asl pls“. Разбира се, вие си нямате и идея какво казвате, но това е нормално, както при всяко друго навлизане в чуждо общество. Ако сте попаднали на приказлива (грозна) чатърка, ще стане приятен разговор.

На страница 14

2

Финансирането на ремонтите

6

От хаос към космос

9

ЕГ „Пловдив“ guide

Brand - потребител на <http://egplovdiv.unibg.org>

Обратна връзка

В а н я Делиганева, обитател на Панса: Как може, бе?! Няма топла вода за п-ти път, няма парно, няма ток, а аз живея там.

МНЕНИЕ

Хладилникът тече, защото се е развалил. След къпане излизам от банята посиняла, защото водата е легена. Нямам право да си пусна печката, защото инсталацията нямамо да издържи (не че има значение, то и без това няма ток). Трябвало да си купя фенерче, ако искам да ми е светло, защото със свещите съм можела да запала общежитието... А аз живея там.

Бел. ав.: Мнението е отпреди 21.10., когато в общежитията се завърна ТОКът.

Финансиране на ремонтите от щетите

Призив за даряване на средства за възстановяване на гимназията от наводненията беше отправен към бившите възпитаници на 28 август в сайта на гимназията. Както се оказа по-късно, това бе един от опитите на ръководството да намери спонсори. За съжаление (не и неочаквано), отзиви от бивши ученици липсват. Сумата, която е дарена, е толкова малка, че няма смисъл да се споменава, твърди г-жа Чонова. Въпросът обаче е „Защо?“ и отговорът му все още виси някъде из празното пространство.

Основните средства, които се използват за възстановяване на физкултурния салон, са

дошли от фондовете на Министерството по бедствия и аварии. По искане на район Северен в гимназията са дошли инспектори, които след оглед и направени справки са оценили щетите и уточнили предполагаемата сума, на която те възлизат. След тази оценка са били отпуснати пари и според Закона за обществените поръчки са били избрани строителните фирми, които да извършат ремонта. Освен тези средства е получено и дарение на цимент от заводите в Девин и Димитровград, макар и със закъснение.

Инженерите, инспектирали щетите в ЕГ „Пловдив“, са установили, че още при пост-

Цимент! Ура!
Снимка от Никола, 12а

рояване на физкултурният салон (отдавна, отдавна) много от нормите за подобен строеж са нарушени. Например липсата на арматурни основи и наклонът, под който е бил построен салонът първоначално. Г-жа Чонова ни увери, че всички възможни мерки ще бъдат взети и че проблемите ще бъдат отстранени - в известна степен може да се каже, че те вече са взети, имайки предвид, че салонът е в един от последните

етапи на ремонта. Предстои завършекът на циментирането, слагането на паркетна настилка и осветление. По въпроса за възможността от подаване на почвите под училището в бъдеще може само да се надяваме, че превантивните мерки ще бъдат достатъчни.

Бел. ав.: Този материал е върху и благодарение на информацията, предоставена ни от г-жа Чонова.

Ивайло ВАСИЛЕВ

Дискусия в кинозалата Ученици за САЩ, тероризма и демокрацията

Марина Хубенова, 10ж

Войната на САЩ срещу тероризма и налагането на демокрация по света обсъждаха повече от 40 души (между които и 5 учители) в кинозалата на училище в на 5 октомври в междуумението и продължение на 26-ти на тема „Войни и конфликти“. Засегнати бяха темите за войните, които САЩ води с Афганистан и Ирак от моралната, стратегическа и икономическа гледна точка. Поставен беше и въпросът, доколко действията на Щатите са с цел вдвояване ред и установяване на демокрация по света и колко са

всъщност продиктувани от лични държавни интереси.

Мероприятието беше организирано от Ивайло Василев, 12е, и Марина Хубенова, 10ж. Дватама са взели участие в семинар по програмата The People Speak и впоследствие са спечелили проект към международната организация „Дебати“, част от който беше и тази дискусия. Основните действащи лица бяха Ник от

реса си към историята и уменията да спори, а Марина от своя страна е опитна дебаторка (част е от отбора ни „Дебати“, който спечели призови места и на градското, и на националното състезание). Те дадоха начален тласък на дебата с факти относно дискутираните теми. Каго арбитър за тишината и реда в залата се грижеше Ивайло.

„За нито една война няма

Участници в дискусията

човешко оправдание“, заявява и Ивайло, цитирайки госпожа Сулева по история. Освен това бяха изказани най-разнообразни мнения. Всички присъстващи взеха дейно участие в разпалената дискусия.

Резултатът от дискусията е, че всички присъстващи взеха дейно участие в разпалената дискусия.

Petya

За студените часове по физическо възпитание

Положението на физкултурния салон се подобрява с бавни темпове. Подовата настилка все още не е довършена, а до края на ремонтните работи има много неща за поправка. Заради студеното време не е възможно да се провеждат нормални занимания по физическо възпитание.

По план до края на месеца салонът трябва да е годен за употреба. Предстои смяна на отоплителната инсталация, електрическата система и поставяне на нова мазилка. Засега е невъзможно да се провеждат занятия нито в помещението, нито на игрищата заради подранилата зима. Ето защо часовете по физическо класовете прекарват в съблекалните или играят шах в коридора. Учителите са безсилни, не могат да използват часовете за обучение. Нашето желание е чрез активно спортуване в отделените за това от министерството часове да се опитаме да неутрализираме вредните ефекти на модерния начин на живот на днешния ученик, споделят преподавателите по физическо възпитание. Засега обаче ние нямаме в наличие нужната материална база, за да реализираме това желание, твърди господин Андрей Милев. Сградата е строена преди повече от 30 години за много по-малък обем от паралелки, няма условия за пълноценно спортуване и реализиране на програмата, добавя той.

Преподавателите се надяват общината да поеме инициативата ремонтните работи да се задействат с подходяща скорост. Всичко се прави в полза на учениците, важно е да спортуват активно, за това са отделени и допълнителните часове, но не е редно да поставяме каруцата пред коня и да добавяме часове при липсата на възможност и място те да бъдат реализирани, споделя господин Милев. В салона понякога се събират четири класа в един час, общо около сто души. Тренировките са затруднени и желанието за спорт във и без това не особено активните ученици бавно изчезва.

Камелия ПЕТРОВА

Какво погребях в училище?

Куче прег портите!

Снимка от автора

Какво за Бога беше това!?

Преди няколко дни, вървейки си по коридора в училище, поглеждам навън и виждам нещо, което най-малко съм очаквал. Насред двора лежи коза. Или

радваме на спретнати зелени площи. Въпросът с кучетата обаче иска по-здрава ръ-

Труп на коза в двора на даскало

по-точно мърша от коза. „Не може да бъде!“ Но не, явно може. Коза с отворен корем, изгнил череп и накацали мухи - явно доказателство, че този труп се е намирал там в продължение на няколко седмици (освен ако някой не го е оставил вече изгнил). Как се е озовал там? Как така никой не

го е видял? Така и не получих отговор. А какво правиха учениците, които го видяха - НИЩО, сякаш е съвсем естествено явление.

Кучетата, които от време на време се навъртаха край нея (и които напомняха на кучкарник), са най-малкият проблем. Та тази мърша е разпростра-

нител на зарази! За щастие все пак някой информира нужните лица за това „чудо“ и на другия ден козата вече не беше на мястото си (може пък и кучетата да са я изляли - не знам!) С тези крави, кози, кучета и какви ли не други животни имам чувството, че се намирам в зоопарк. Много жалко! А иначе е такова добро училище...

Георги СТОИЛОВ

Четириногото нашествие в ЕГ „Пловдив“

Вместо зелена английска мора бурени и трънаци, избуяли от обилните летни дъждове, посрещнаха възпитаниците на любимото ни даскало на първия учебен ден. Някои от по-дребничките зайци направо се губят сред дивата растителност, която превзема сградите на общежитията и двора. Нищо не пречи всеки ученик да жертва малко от джобните си да се наеме косачка, за да се

ка! Нищо, че се радваме на четириногите приятели, но да се разминаваме с тях постоянно по двора и общежитията е вече прекалено. Трябва ли да чакаме някой да бъде ухапан, за да се повикат инспекторите от службата за бездомни кучета да ги приберат? Добре поне че умрялата коза, която почиваше кротко до оградата на гимназията, вече не е там.

СтраШаро ПАПАРАКОВ

Клуб „ДЕБАТИ“

Училищният клуб „Дебати“ продължава дейността си с пълна пара. Членовете са близо петнадесет и за сега проявяват интерес. До сега са проведени няколко срещи, на които всички бяха запознати с правилата и структурата на един дебат. Освен това бяха гледани два записа на дебати от състезания. Срещите се провеждат в офиса на асоциация „Дебати“, който е близо до лято кино „Орфей“. Ако някой иска да се включи към клуба, моля свържете се с някой от членовете или просто изпратете имейл на ivailovassilev@gmail.com.

Юбилей

Елдора Божинова-Нешева празнува своя 75-ти юбилей (20.10.2005)

Честит Рожден Ден, г-жо Нешева! Благодарим Ви за неоценения принос към традициите и успехите на нашата гимназия! Да Ви носим крепко здраве и семейно щастие!

Елдора Божинова-Нешева (другарката Нешева, както си я знаем по наше време) е първият учител, назначен в гимназията. Тя е съавтор на учебниците за подготвителен и 8-и клас. Заедно със съпруга си г-н Димитър Нешев (преподавател по математика в гимназията) отглеждат и двете си дъщери, Диана (86) и Мая (89) да бъдат верни Кирковски възпитанички.

Поздравления можете да изпратите на: mnesheva@bglan.net

Александър ХРИСТОВ

Здравейте, казвам се Ивайло Михайлов и съм випуск 1992 година на „Езиковата“, „А“ клас. Настоящем съм артист - солист (тенор) на Пловдивската опера. Бих искал посредством Вашия (нашия) вестник да обявя своята сватба с Анна Джурджева на 22.10.2005 година. Мерси!

С уважение: Ивайло МИХАЙЛОВ

Обесен близо до училище

Видях обесен човек на едно дърво близо до Марица, на около 200 м от двора на училището, разказва Занко от 12-д. Това се случило една сутрин към 11 ч. преди около 3 седмици.

Занко живее в общежитие-

„Не бягай оттам да не се блъснеш в трупа“

то и като излязъл за редовния си сутрешен джогинг, се натъкнал на странната гледка. Докато разбере какво става, полицаи го спрели и му казали: „Не бягай оттам да не се блъснеш в трупа!“. Тогава той видял мъртвото тяло да се по-

люшва на дървото. Мисля, че беше мъж, доколкото можах да видя от разстоянието.

Вероятно самоубиец, обяснява Занко. Малко по-късно трупят бил отнесен с катафалка.

Petya_

АНКЕТА

Проведена от <http://els-plovdiv.com>
Въпрос: ЕГ „Пловдив“ има крецияца нужда да осигури връзка на сегашните ученици с бивши възпитаници на гимназията по ред наложителни причини. Кой е най-добрият начин да стане това?

- 52.31% Чрез засилено използване на интернет страницата на училището
- 8.72% Периодично издаване на списък с адреси/месторабота на завършилите
- 21.03% Създаване на специална административна позиция, която да отговаря за тази връзка
- 9.23% Регионални клубове на гимназията
- 2.56% Индивидуални инициативи на сегашните ученици
- 6.15% Друго

Гласували: 195

Анкетата е добавена от Николай Филчев на 20 юни 2004 7:00 и е била активна: 52 дни 22:47:52

АНКЕТА

Въпрос: Използвам официалната страница на ЕГ „Пловдив“ предимно за:

- 57.14% Да разгледам профили на настоящи и бивши ученици
- 14.29% Да се информирам за последните новини от гимназията
- 5.49% Контакти чрез форума
- 0.73% Да науча повече за историята на гимназията
- 16.12% Да я гледам през седмица и да се ядосвам как още една идея за лице на училището се проваля с негоразвитостта си и липсата на нови членове
- 6.23% Друго

Гласували: 273

Анкетата е добавена от Николай Филчев на 28 януари 2005 в сайта на гимназията и е била активна: 90d 13:20:34

Светла Василева: Омъжих се на 19. Не съжалявам!

Визитка:

Име: Светла Василева
Преподавател по: немски език
Стаж: 8 години в ЕГ „Пловдив“
Семейно положение: Омъжена, с две деца - момиче на 14 и момче на 9 г.
Зодия: Скорпион
Рождена дата: 2.11.1971 г. (не крия възрастта си)
Девиз: Аз искам и мога.

— 1. **Като какъв учител се определяте?**

— По принцип съм строга, изисквам, но обичам да бъда и приятел на учениците, да се разбирам с тях, но не ги оставям „да ми се качват на главата“.

— 2. **Назовете нещо, в което вярвате абсолютно?**

— Не може да се вярва в нещо абсолютно, но разчитам на любовта, която цари между хората.

— 3. **От какво се страхувате?**

— От предателството.

— 4. **Любимо време?**

— Като сезон - лятото (морско чедо съм). Като време от деня - след като децата си легнат и вкъщи настане тишина.

— 5. **Любима книга или**

филм?

— Wörterbuch „Langenscheidt“! Нямам любим филм, не обичам да ги гледам повече от веднъж!

— 6. **За какъв ученик мечтаете?**

— Всеки ученик е специален сам за себе си и обогатява с по нещо учителя. XI-A клас са пример за мои любими ученици, както и всички други, които съм обучавала досега.

— 7. **Кое място на света желаете да посетите?**

— Мексико и всички места, свързани с индианците.

— 8. **Оприличете се на нещо.**

— Огън!!!

— 9. **Какво ви кара да се усмихвате истински?**

— Всяко едно нещо в ежедневието ми може да ме накара да се усмихвам. Винаги гледам положително нещата.

— 10. **Имате ли идол?**

— Не!

— 11. **Пушите ли?**

— Не, мразя цигарите!

— 12. **Изречитирайте любимия си стих.**

— Обичам поезията, но нямам любимо стихотворение или стих.

Провел: ban4ev

Снимка: Никола 12-а

Мария Краевска: Не пия, не пуша и не ходя по мъже - въобще пълна скука

Визитка:

Име: Мария Краевска
Преподавател по: английски език
Образование: Завършила съм английска филология в Софийски университет „Св. Климент Охридски“
Стаж: 34 години
Семейно положение: Омъжена, с двама големи синове
Зодия: Риби
Рождена дата: 01.03. ...
Девиз: Нямам, не ми трябва

— 1. **Като какъв учител се определяте?**

— Добър - старая се да бъда в услуга на учениците си, да им помагам. Винаги съм говорила с тях за нуждите им, за да съобразя програмата с тях, разбира се, когато е възможно.

— 2. **Назовете нещо, в което вярвате абсолютно.**

— Любовта между хората и истинските, искрените отношения. Аз не обичам лицемерието и притворството, а честността.

— 3. **От какво се страхувате?**

— От болести и природни бедствия.

— 4. **Любимо време**

— Късно вечер, когато оставам сама, защото всички са си легнали, и рано сутрин, когато се събираме да пием кафе.

— 5. **Любима книга или филм...**

— Любимата ми книга е „За мишките и хората“ на Стайнбек, а любимият ми филм е „Крамър срещу Крамър“.

— 6. **За какъв ученик меч-**

таете?

— За интелигентен, възпитан и работлив.

— 7. **Кое място по света искате да посетите?**

— Италия и Испания, заради атмосферата и културата им.

— 8. **Оприличете се на нещо (животно, растение, предмет и т.н.)**

— Бреза - то е едно от любимите ми дървета.

— 9. **Какво ви кара да се усмихвате искрено?**

— Аз съм винаги усмихната, дори когато никак не ми е до усмивка, защото така съм устроена. Хората не са виновни, че на мен ми е зле, затова гледам да бъда привеллива.

— 10. **Имате ли идол?**

— Не.

— 11. **Пушите ли?**

— Не, не пия, не пуша и не ходя по мъже - въобще пълна скука.

— 12. **Изречитирайте любимия си стих.**

— Оголели от грижи за стомаха и джоба, ослепели от завист, оглупели от злоба, онемели от страх, озверели от крясък - в крайна сметка ще станем на пръст и на пясък. Затова ще запазим във времето тежко малко нещо от Бога и нещо човешко!

Недялко Йорданов

Провел: Нагя, 12-а

ВЛЮБЕНИТЕ ДВОЙКИ В ЕГ

Той: **ЕВГЕНИ, 12-6**
Тя: **НИНА, 12-г**

Намерили са се на една екскурзия на Пампорово, организирана от училище.

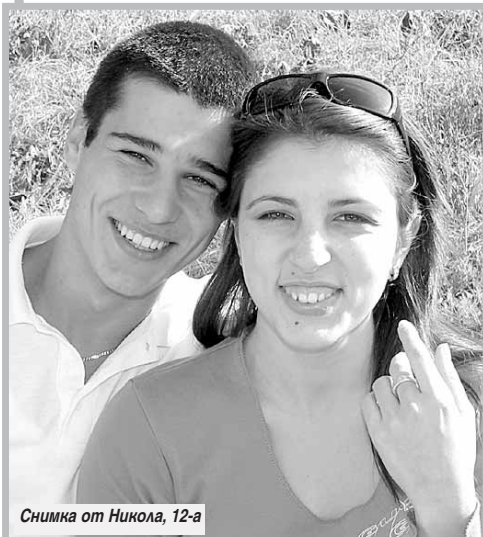
Тя за него:

Той може да ме разсмихва във всякакви ситуации, другото е доста лично.

Той за нея:

Силна личност, от която съм научил много неща, и на която искрено се възхищавам. Рабвам се, че съм с нея, тя ме прави щастлив. Заедно са вече година и половина.

Надежда ИВАНОВА

Снимка от Никола, 12-а

Илия Божков:

Никога не съм съжалявал, че избрах Английската

Илия Божков, 11-а, има амбицията да покори икономическите върхове!
За него казват, че изглежда малко мистичен, а се оказва крайно човечен!

— **Защо реши да изпратиш отговор?**

— Ами, като прочетох въпроса с песента, веднага се сетих за отговора и го изпратих!

— **А блазна ли те интересуват по някакъв начин?**

— А, блазна ме награжда, но не бях прочел каква е, и така...

— **Значи си победител по неволя?**

— Така излиза (сме се).

— **Смяташ ли се за интересна личност?**

— Да, аз съм една от най-интересните личности, които познавам (пак се смее).

— **Защо?**

— Аз съм противоречива личност - имам си принципи, които не винаги следвам, просто действвам така, както ми диктува сърцето.

— **Кой е най-важният ти принцип, този, който не би пренебрегнал?**

— Не бих предал приятелите си, хората, които обичам.

— **С какво се занимаваш извън училище?**

— Чета икономически статии за България и други страни. Интересувам се от финанси, интересувам се от икономика.

— **Коя е последната книга, която си прочел?**

— Последната е на Свобода Бъчварова „Земята в прицел“ - свързана е с времевата след Освобождението, останах очарован.

— Имам: „Животът е такъв, какъвто си го направиш!“

— **Какъв искаш да направиш своя живот?**

— Интересен, вълнуващ, забележим, да има нещо съществено.

— **Имаш ли идол?**

— Не мога да кажа, че имам, но много уважавам баща си.

— **Какво искаш да пожелаете на читателите ни?**

— Ами на тези, които учат тук, искам да кажа

ТЕ ПОБЕДИХА

Песента, чийто текст ви представихме в миналия брой, беше *Promise Me* на *Beverly Craven*. А победител в конкурса е **Илия Божков, 11-а.**

— **Като какъв искаш да се реализираш?**

— Желанието ми е да стана икономист, финансист. Искам да уча в Германия, да следвам икономика, но мечтая да намеря поприще, някаква подходяща работа тук, за да мога да помогна с нещо на България, защото положението не е много добро.

— **Излизаш с приятелите си, нали?**

— Много държа да излизам с хората, които са ми приятни, приятелите ми, да се виждаме...

— **Къде ходите?**

— Във „Войводите“ - една кръчма на „Гладстон“ и в „Плежър“-а, защото е приятно, а е и много евтино, хапваме, пийваме.

— **Имаш ли мото или девиз?**

Освен че е много чаровен, Илия е невинен като дете

да вярват, че си заслужава - никога не съм съжалявал, че съм в тази гимназия. А на тези, които учат другаде... и техните училища не са лоши (усмивки).

— **Коя зодия си?**

— Стрелец съм.

— **Суверен ли си?**

— Не, аз си падам материал.

Провел: **Камелия ПЕТРОВА**

Делта Те обявява конкурс!

Познайте изпълнителя и името на тази песен и ни ги изпратете на e-mail-а или пощенската кутия в училище заедно с име и клас, а може и други координати, за да ви издирим по-лесно, и един от вас може да спечели нашата специална награда! А тя е: представяне в следващия брой с интервю и снимка. Печелившият ще бъде определен чрез жребий.

They call me The Wild Rose
But my name was Elisa Day
Why they call me it I do not know
For my name was Elisa Day

From the first day I saw her I knew she was the one
She stared in my eyes and smiled
For her lips were the colour of the roses
That grew down the river, all bloody and wild

When he knocked on my door and entered the room
My trembling subsided in his sure embrace
He would be my first man, and with a careful hand
He wiped at the tears that ran down my face

They call me The Wild Rose
But my name was Elisa Day
Why they call me that I do not know
For my name was Elisa Day

On the second day I brought her a flower
She was more beautiful than any woman I've seen
I said, „Do you know where the wild roses grow
So sweet and scarlet and free?“

On the second day he came with a single red rose
He said: „Give me your loss and your sorrow?“
I nodded my head, as I lay on the bed
„If I show you the roses will you follow?“

They call me The Wild Rose
But my name was Elisa Day
Why they call me that I do not know
For my name was Elisa Day

On the third day he took me to the river
He showed me the roses and we kissed
And the last thing I heard was a muttered word
As he knelt above me with a rock in his fist

On the last day I took her where the wild roses grow
She lay on the bank, the wind light as a thief
And I kissed her goodbye, said, „All beauty must die“
And I lent down and planted a rose between her teeth

They call me The Wild Rose
But my name was Elisa Day
Why they call me it I do not know
For my name was Elisa Day

Малко практически съвети:

Сигурно сте чували за най-различни организации, занимаващи се с млади хора, но РТPI (People To People International) определено е прогресивна и отворена за свежи идеи. Организацията е американска и има клонове из целия свят. Една любопитна подробност е, че шефката в САЩ е внучка на президента Айзенхауер. РТPI помага на всеки да развие своя талант чрез workshops, exchange programs и семинари, като няма обременяващи сборки, които да пречат на по-заетите. Напротив, офисът на РТPI е отворен през целия ден и всеки може да предлага идеи за проекти, да разговаря за предстоящи събития, да обменя информация. Екипът на РТPI е малък, но сплотен - трябва да са спомена, че има и ученици от ЕГ „Пловдив“, които с желание участват във всички инициативи. През септември 2004 година се проведе се-

РТPI - организация на хората с идеи

минар срещу насилието, който събра в Пловдив представители от много организации на Балканите. Това беше първата голяма проява на РТPI в нашия град и определено младежките ни ентузиазъм и любопитство спомогнаха за създаването на прекрасни приятелства, които сега се поддържат чрез имейли ?. Мария и Цветина от 11-к също бяха на този семинар, а и взимат участие в проектите на РТPI. Те с желание споделиха своите впечатления от организацията и опита, който са натрупали там.

Какво научихте от участието си в проектите на РТPI?

М: Мисля, че работата ни определено беше ползотворна - научихме се да спазваме срокове, станяхме по-от-

говорни и определено се забавлявахме.

Ц: Друг важен аспект е използването на английския - малко упражнение никога не е излишно.

Споделете вашето мнение за „най-пресните“ проекти на РТPI.

М: Сега се занимаваме с един доста интересен проект, свързан пряко с Пловдив; работим заедно с други европейски градове (сред които и Източен Лондон) за популяризирането на културното наследство и забележителности на Европа сред младите хора.

Ц: За тази цел подготвихме материал за Пловдив, разбира се, наблезнахме на Стария град. Мисля, че има какво да покажем. Всъщност всичко това е включено в компютърна игра, в която участват градовете партньори. Мно-

го се радвам, че скоро ще има състезание и то ще се проведе тъкмо в нашия град. Така много чужденци ще се докоснат до традициите и историята ни.

Разкажете нещо повече за целите на РТPI.

М: Основната цел на организацията е да стимулира културния обмен и да информира членовете си за предстоящи програми, които да им дават възможността да научат нещо повече и да създават интернационални приятелства. Специално искам да поздравя Зина и Стойка, нашите шефки, за съдействието и помощта, които ни оказват.

Ц: Присъединявам се към пожеланието на Мария и се надявам, че общата ни работа ще продължи и за бъдеще.

Ако желаете да научите нещо повече за РТPI, пишете на e-mail-а на вестника.

От хаос към космос

Или как „Делта Те“ се оказа бодил с розови цветчета

„В началото бе хаосът“

Някога, през февруари на 2004 година, в кинозалата се намирахме около трийсетина души. Всички до един убедени, че притежаваме желанието, способността и готовността за саможертва, необходими, за да се включим в екипа на един училищен вестник, чийто бюджет беше отрицателно число, защото се водеше протокол, за който използвахме мастило и листове, а пари за тях... нямаше. Решенията не бяха много, не бяха и окончателни. Разпределихме задълженията и се започна...

„Голямото лутане“

Трябваше да се изберат редактори, репортери, фотоапарати, хора, които знаят как се борави с тях, спонсори и печатница, която да работи... едва ли не „рго воно“.

Бяхме настоятелни, наистина настоятелни. Събирахме се по кафенета два пъти седмично за по два часа след втората смяна в училище. Броят ни намаляваше прогресивно, възможностите за успех изглеждаха невъзможни. Печатниците искаха от 700 до 1300 лева за издаването на от 300 до 500 броя – непосилно. Обещано ни беше спонсорство от 400 лева, но въпросното лице спря да вдига телефона си и потъна в мрак.

„Провидението ни дойде на помощ“

Който търси, намира! Птищата ни отведоха в офиса на господин Степан Ерамян, управител на вестник „Марица“. Господ знае защо – този човек бе първият, който видя потенциал в нас – напористи и мечтателни тийнейджъри. Неговата собствена история е доказателство за това, че всичко започва така – трудно.

„Да бъде светлина“

Първият брой бе подарък от господин Ерамян. Нещата стояха така – екипът вече наброяваше четирима редактори и хора, чието желание да пишат се изпари с продажбата на първото ни издание. Това е. Беше изтощително. За издаването на един брой „Делта Те“, едно вестниче, е нужен един лев. Ние продаваме вестника по 50 стотинки. Издаваме 500 броя на ме-

сец, от тях едва успяваме да съберем 220 лева, защото не успяваме да продадем всички. Колкото повече намаляваме броя на вестниците, толкова по-скъп става един брой. Любовта на бивши ученици на гимназията ни – Емануил Захманов, Екатерина Пешева и Борислав Моравенов, беше причината да просъществува втори брой. Не сме им просили пари, избирахме между възможността сами да платим и да открием адреса на човека, който ни беше обещал пари. И те ни потърсиха – нашият спасителен пояс! Благодарим ви!

„Прекалено хубаво не е на хубаво!“

Тогава господин Ерамян за по-

В офиса на Делта Те - „Виенски салон“

страшилища и не отхвърляме материал с лека ръка (все пак са дефицит).

„Делта Те“

Вестник „Делта Те“ не е търговски продукт, ние не търгуваме с него, защото това би означавало да работим за печалба, каквато всъщност е невъзможна. Вестник „Делта Те“ е ученическо изделие, в което е вложена на първо място много любов и е вдъхновено от вас, от нас. Ние не предлагаме просто продукт с търговска стойност, един продукт – отражение на живота в НАШАТА ГИМНАЗИЯ. 50 стотинки не е цената за труда ни, за идеите, за времето, за упоритостта. 50 стотинки не е цената на нечии болни амбиции. Толкова струва материалната част на „Делта Те“. Всичко останало е подарък за вас от голямото сърце на „Делта Те“ – учениците на тази колоритна гимназия, пълна с противоречия.

Благодарности

Благодарим на всички вас, които не ни подминавате със скептицизъм на входа на училище, благодарим на всички, които ни помагат да реализираме идеите, мечтите и представите си за това, какъв вестник заслужава елитна гимназия на нивото на ЕГ „Пловдив“. Благодарим на любезните преподаватели, които с интерес следят дейността ни и резултатите от нея и с ентузиазъм приемат да присъстват на нашите страници. Всеки ден благодарим, че силите ни няма да се изчерпят, докато все още има един човек, който чете НАШИЯ ВЕСТНИК!!!

Камелия ПЕТРОВА

В редакцията

реден път ни избави от агонията и намали цената наполовина. Всичко точно, но ние не можехме да продадем 500 броя в гимназия с 1300 ученици и около стотина учители.

Пътят към професионализма...

Истината е, че винаги се намират пари и хора, които да реализират идеите ни, нужна ни е само мотивация да полагаме непрекъснато този неизмоверен труд. Не е само писане на статийки и репортажчета, бъзици и забавни снимки. Редактиране, коригиране, четене на текстове по 100 пъти, подбор,

рубрики, страници, занимания в редакцията, преследване на потенциални репортери, срещи на екипа, безсънни нощи... Всичко изисква воля, но е ужасно вдъхновяващо. Стараем се да сме професионалисти. Петя Митева и аз – Камелия Петрова, прекарахме лятото в репортерския екип на вестник „Марица“ и добихме точна представа за това, как един ежедневник излиза на бял свят. Голямата ни болка е, че все още малцина се престрашават да се обърнат към нас с писмени и снимков материал и някакви идеи. Вестникът си пишем почти сами, с изключение на няколко смелчаги. Въпреки старанието ни да вдигнем летвата за училищните вестници, не сме

Скръц, скръц, скръц... Забравеният механизъм на мисленето отново заработва. Време е за поредната доза информация. Остарялата филмова машина провлачва вече изтърканата лента. Светлината несигурно премигва. На екрана от време на време пробягват черни петна. Филмът започва с димяща лула. Четирима червенокожи вождове са насядали около огъня. Перата на шапките им леко се поклатят от източния вятър, докато слънцето бавно се скрива зад хоризонта на запад. Последните му лъчи се оттеглят и оставят земята в ръцете на тъмни духове, но и на племенните шамани, които да защитават народите си. За целта обаче им е необходим помощ отгоре. А как да си я осигурят? Те са употребявали кактуса пейоте, за да разговарят с боговете си. Дали наистина са осъществили контакт, или всичко е било плод на богато въображение и съобразителност, е спорен въпрос. Факт е, че в наши дни хората се опитват да избягат от реалността. Остава въпросът с какви средства да го направят, тъй като съвременността предлага доста алтернативи на пейоте. Като започнем от книгите, минем през киното и стигнем до LSD.

Ами ако филмът се окаже кофти?

LSD – вещество, което преобръща реалността

През призмата на LSD

Всеизвестен е фактът, че LSD е много популярен сред хипитата. Те го използват, за да „попътуват“ из загадъчните страни на све-

се наблюдават разнообразни зрителни и слухови халюцинации. В някои случаи изживяването наподобява гледката през калейдоскоп заради многоцветността на фигурите.

По-голямата част от ефектите са емоционални. Невъзможно е да се предвиди какви точно ще са те, защото, когато се говори за различните човешки чувства, всички правила на логиката отпадат.

Физическите проявления на употребата са: покачане на температурата и кръвното налягане, сухота в устата, изпотяване, безсъние, гадене. Налице са различни

вешкото съзнание. Под въздействието му човек губи способността си да се концентрира или вярва, че има обекти, които се местят, а всъщност те са в покой. Това прави опасно всяко боравене с уреди, шофиране, дори пресичане на улица, застрашава се животът на околните, а и на човека, който е употребил LSD. Не е лесно да се върви във въздуха, да се вярва, че отдолу има цимент, докато всъщност няма, и да не се падне. Гравитацията, уви, не е подвластна на халюциногените.

Наименования:

LSD, картончета, точки, микроточки, билетчета, сини звезди (и много други имена, които отговарят на формите, изобразени на картончетата или таблетките), попивателна хартия, захар, trip, acid, жокер, Californian sunshine, Big D, калейдоскоп и др.

Външен вид:

В чистата си форма LSD е без аромат, без цвят и с леко горчив вкус. Обикновено се пласира под формата на таблетки, капсули и хартийки, напоени с течността. Таблетките и картончетата са оцветени в различни цветове с разнообразни фигури по тях.

Начин на употреба:

LSD се приема орално.

История:

Годината е 1938-а. Швейцарският химик Албърт Хофман изследва вид гъба, като се опитва да намери вещество, което да стимулира кръвообращението и дишателната дейност. Случайно част от изследвания материал попада върху кожата му. Това довежда до откриването на LSD, а доктор Хофман предприема т.нар. „trip“ издобрите на съзнанието си.

През 50-те и 60-те години LSD се използва от психотерапевтите, за да се отворят заключените врати на съзнанието на пациентите, зад които се крият най-скромените желания и страхове.

та, но понякога се оказват неприятно изненадани от шокиращите филми, които по-скоро приличат на поредни шедьовър на Стивън Кинг, отколкото на сладникава представа за Рая.

Въздействие:

LSD предизвиква халюцинации, прави така, че илюзии и фантазии се възприемат като реалност. Продължителността на въздействието е между 8 и 12 часа. Започва 30-90 минути след поемането на веществото. Ефектите не могат да се определят 100%, защото последствията много зависят от количеството, от обстоятелствата и от очакванията на употребяващия. Ако например човекът е настроен негативно и употребява LSD с надеждата, че

ще се измъкне от проблемите, които са го затрупали в реалния живот, има голяма вероятност да се самовгълби и самоизолира, а резултатите от това ще са депресия и още по-голям страх от действителността. При по-позитивна нагласа

зеници. Заради получените халюцинации, човек понякога заема неестествени пози за по-дълго време и след това има силно схващане на мускулите.

LSD е опасен основно заради психологическия ефект, който има върху чо-

При употреба от психически здрави лица може да се прояви краткотрайна психоза, но при положение, че има дори само заложено психическо увреждане, психозата може да се окаже хронична. В тези случаи се развиват депресии, параной или шизофрени.

Друг проблем са т. нар. Flashbacks. Те се проявяват неочаквано, когато прякото действие на дрогата е вече отдавна отшумяло. Това създава условия за инциденти, в които биват въвлечени и случайни хора.

LSD е вещество, което преобръща реалността, като я пречупва през призмата на личните страхове и мечти. Колко изкривен ще е резултатът, зависи само от въображението. Да се избяга от реалността. Може да няма връщане назад... Ами ако филмът се окаже кофти?

Моника

Есенни размисли за самотата

Есенен петъчен следобед – отново сама. Стоя в мрачната стая и гледам навън. Гледам как капките се гонят по прозореца и накрая изчезват. Гледам и хората по мрачните улици как се лутат и те са сами и отново изчезват. Обръщам поглед към съседната къща, а там до прозореца се е скрил един гълъб. Старият орех и той се е превил и пожълтял. Всичко е толкова мрачно и пусто, и САМОТНО. И гълъбът е сам, и забързаните хора, и дъждовните капчици са сами като мен. Настроението ми е в пълен унисон с обстановката. И като стоя така безцелно, си давам сметка какво щастие имам да съм тук и сега. Мисля си колко е красива дъждовната есен. Чудя се накъде са се забързали хората. Може би към празния им дом, където самотата отново е прокарала пипалата си. Питам се защо всички са толкова отчуждени в един красив свят. Всеки се е затворил в собствената си „черупка“ и не смее да се покаже, не смее да види този свят. Срах ни е да бъдем щастливи. ЗАЩО? Защо не обръщаме повече внимание един на друг? Защо не преодолеем самотата? Защо да не прекарваме живота си щастливо с любими хора около нас? И на всички тези сложни философски въпроси има един простицък отговор – сега светът е устроен така. Всеки е по своему егоист. Всеки върви плътно в своя коловоз и не смее да се отдели от него. Някои от философите беше казал, че амбицията и любовта са крила на велики дела. В този случай амбицията ни изиграва лоша шега. Човекът винаги е сам по пътя към върха. Накрая, когато стигне САМ и се огледа колко са се отдалечили всички от него, си дава сметка колко ценни неща е изгубил ПО ПЪТЯ НАГОРЕ. Разбира, че там някъде дори е стъпал и ЛЮБОВТА, за да може да се качи по-нагоре. И сега всъщност осъзнава, че животът не е само безкраен път и онова щастие, към което е пътувал, се е оказало близо до него, но той не е имал смелостта да се обърне към него. Всички тези мисли не помрачиха и без това меланхоличното ми настроение. Разбрах, че ако не искам, няма да бъда самотна и това зависи само от мен. Видях как една малка капка леко се плъзна по прозореца, спря се на едно място, плъзна към една друга малка капчица и накрая двете се сляха и изчезнаха надолу. Сега не ми стана тъжно за капката. Тя НЕ БЕШЕ САМА. Животът ще бъде такъв, какъвто аз си пожелаю. Станах и излязох навън. Малки дъждовни капки обливаха лицето ми. Аз се усмихнах на хората по улицата. Оставих капките да танцуват по мен. Отидох до срещната къща при ореха. Гълъбът още беше там, на прозореца. Капките милваха и неговата нежна перушина. Подадох му ръка, мислех, че ще отлети далеч в дъжда. Но не! Той остана и се качи на ръката ми. Сега не бях САМА. С мен бяха хилядите капки, хилядите малки човешки радости в живота, които до преди малко гледах през прозореца на моята заблуда. И гълъбът беше с мен! Разбрах, че за да съм щастлива, не е нужно да имам много. Стигат ми малките дъждовни капки и сивият гълъб! Стигат ми малко радост и любов!

Люси, 10ж

My Star

I walk into the darkness and high, I see a star.
Its radiance, like silver flame, is twinkling without mar.
I stare at it, enchanted, and wonder, „What is that?“
And looking up upon it, I want to see it closer, in the dark.
I wander through the darkness, and 'tis my guiding light.
I stray by paths enchanted, walk courses pathless, wild.
And when at last 'tis near me, I see it's not afar
But it is you my darling - you, my ever-guiding star.

Запрян ДУМБАЛСКИ

Вечен мрак

Бавно пристъпвам напред,
Светът край мен се руши,
Сълзите превръщат се в лед,
а малко момченце крецци.

Няма живот в тъмнината,
Нощта те убива завчас,
Сълзите обричат душата
Потъва във вечния мрак.

Аз се губя нещастна в живота,
Самотата усеждам в миг.
На прощаден марш първата нота
Чувам аз и умирам с тих вик.

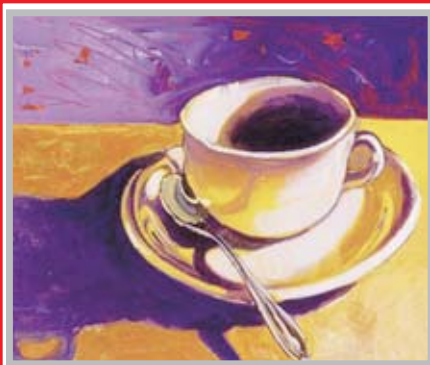
Свет

На моето момче

Докато ти пиеш
мляко със ванилия,
аз, над чашата ми
с парещо кафе,
изпивам теб с очите си.
След малко вече
няма да си с мен,
но не наистина,
а само тяло.

Надежда ИВАНОВА

ва загина при злополука. Умира с усмивка и последното ѝ изречение бе-

ше: „На бас, че Мистър Бог ще ме пусне на небето си“. И аз не се обзалагам в противното. Със сигурност го е направил. Познавах Анна около три години и половина. Някои хора са известни, защото са обиколили света с платноходка или са обядвали на Луната. Всеки ги познава. Мен не ме познава почти никой и въпреки това мисля, че имам право на слава, защото поз-

навах Анна. При това – доста добре. Най-добре всъщност отбътре, защото както вече казахме, „повечето от ангелите е вътре“. А това е историята за това, как се запознах с Анна. Оттогава срещнах още два ангела. Но това са други истории.

Фин

Бел. рег. Може да прочетете цялата творба на <http://poetry.cult.bg/links/anna/>

ОТКЪС

Из „Господин Бог, това е Анна“ на Гунп

Господ говори анелийски „Разликата между хората и ангелите е много проста. Повечето от един ангел е вътре, а повечето от един човек е навън.“

Анна беше на 6 години. Понякога я наричах Дребосък. На 5 знаеше за смисъла на живота и какво е Любовта. Освен това беше лична приятелка и съветничка на Господин Бог. Мистър Бог, всъщност. И понеже ангелите, разбира се, говорят анелийски, се предполага, че и на-

чалникът им го прави. Мистър Бог, значи. Анна беше много обрзована. Теология, математика, философия, поезия и градинарство – нищо не ѝ беше чуждо. На всеки зададен въпрос имаше отговор. Понякога отговорът се забавяше, но след няколко седмици или даже месеци, неизменно се появяваше. Някои неща се нуждаят от време. А отговорите ѝ бяха директни, прости и много точни.

Тя не отпразнува 8-ия си рожден ден при нас. Преди то-

ОТКЪС

Вървя

Вървя редом със своята самота
по жестока каменна стена,
извидана със спомен от бетон.
В ръцете мачкам някакво орфанно листо
и мъча се да си направя сред другите

место.

Камелия ПЕТРОВА

„Кафе-машината“

Започвам с мястото, което играе централна роля в живота в даскало рано сутрин (все пак вие сте първа смяна цялата година). Освен че винаги можеш да срещнеш някой познат за едно лафче в междучасието, можеш и да получиш полезна информация за някое домашно. И ако нямаш стотинки, все ще се намери кой да ти даде. Но не забравяй да се въръжиш с търпение, понякога опашките са доста дълги.

Пейките

Пейките пред даскало също никак не са за подценяване. Удобни са, за да прочетеш урока в последната минута, да споделиш опит след контролно или изпитване, да се видиш с приятели, да си изпиеш кафето от кафе-машината, да поиграеш на филми, асоциации и т.н. и да убиеш малко свободно време.

„Студента“

Най-близкото кафене до общежитията е „Студента“ (казва се така, защото е в третомото, студентско общежитие). Мъничко е, но това само опривнася за една задушвена обстановка и сблъскване (и буквално, и преносно) със съучениците.

„Червената лавка“

Червената лавка (която и представя си нямам как се казва, ако въобще си има име) е място, където хем можеш да хапнеш, хем да повишиш малко отстраняване, ако времето е хубаво.

ЕГ „ПЛОВДИВ“ GUIDE

Все още си спомням, макар и смътно, как преди няколко години бях едно госта неориентирано зайче и колко имах нужда от някого, който да ми покаже какво друго маже да

се прави в даскало, освен да се учи, и къде другаде, освен в стаята, може да се виси. И бях една от малкото късметлици с голяма сестра в гимназията, която да ме осветли

по тези въпроси. Но не всички могат да се похвалят с това, затова този пътеводител е за всички, които искат да се запознаят по-добре с култовите места в и около ЕГ-то.

„При Мариян“

Това не е обикновена лавка. Това е място, където вместо „Зрасти“ ти казват „Сподели...“, винаги са готови да те изслушат, да ти дадат съвет или просто да те успокоят. Пък и оттам централната сграда не се вижда много ясно заради дърветата, което си е направо страхотно, ако ти е писнало от даскало или си се

лядосал заради някой учител.

„Интернет залата“

За манаците на тема интернет и игри подходящо място е залата „Speed“ в немското общежитие. Пък и за не-манаците е интересно, къде другаде можете да чуете следния диалог:

- Къде, къде???

- Отзад, в малката дупка!

Снимки: Никола, 12а

„Дани“**„Дани“ и „Кондор“**

В случай че ви омръзне от „Студента“, което рано или късно се случва, има още две алтернативи за пиене на кафе в свободен час – „Дани“ и „Кондор“ в двора на болницата. Предпочитано е „Дани“ – и аз не знам защо, но почти винаги ходим там. Все пак, ако в „Дани“ няма места, можете да отидете и в „Кондор“.

„Кондор“

И така, уважаеми осмокласници, сега ви е времето да се мотааете напред-назад и да разучавате култовите места в гимназията. Радвайте се на тази година, тя ще си остане най-хубавата в ЕГ „Пловдив“.

Дерзайте и успех!
Надежда ИВАНОВА

Serious Sam II: The Hero Is Back

Стефан Кирчев

Предполагам, че няма хора, които играят компютърни игри и не са чували за Sam Stone, по прякор „Сериозният“. Поредицата е известна с невероятен интензивен екшън геймплей и свежарския хумор на Sam. Преди броени дни се появи и новата

Производител: Croteam
Издател: 2K

игра - Serious Sam 2, базирана изцяло на нов графичен и физичен енджин. Тези от вас, играли предишните заглавия (SS-First Encounter и SS-Second Encounter), знаят какво да очакват, но този път авторите са въвели и много нови елементи и подобрения. Първото нещо, което ще ви впечатли е новата графика, която е около 100 пъти по-детайлна от предишния енджин (без бързи!).

Този път историята ни въвлича в из-

дирване на частите на древен медальон, с чиято помощ Сам най-после ще може да помели своя вечен враг – Mental. Има доста нововъведения сред редиците на гадовете от армията на Mental, някои от които ще ви „озорят“ докато се справите с тях. По отношение на арсенала бих цитирал самия Сериозен: „They've made the guns even bigger since the last game“. И наистина е така - оръжията са по-големи, по-мощни и изглеждат по-яко. Освен това са ви предоставили

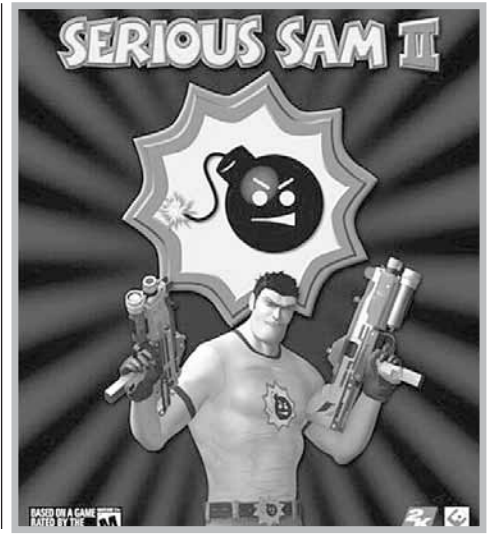
и различни превозни средства, с които да „къртите“. Музиката, типично за поредицата, варира от спокойни мелодии в затишията до див метъл при яките меле и битки с Босовете. Играта предлага мрежови кютек за до 16 играчи в Cooperative mode.

Моето мнение е, че играта е доста разтоварваща и динамична и определено ще ви „зарии“. Препоръчвам я на всички FPS фенове!

Сериозният ви чака:

www.serioussam2.com

Стефан КИЧЕВ

39 грама – вестник за гравитацията

„За какво е този вестник, трудно е да се каже. поне желанието на тези, които го правим, е да не е:

1. вестник култура; „културен“ вестник. Ако има и е възможно съществуването на независима култура, субкултура, култура на супата и на нейното духане, то вече има 39-грамово пространство за дейности и възгледи, различни от официално допусканите. Смятаме, че хората до 30 не са толкова задържени и тези 39 грама са за тях и от тях. Смятаме, че има хора над 30, които също не са толкова задържени. Останалите – всичко останало е за тях, ако е останало нещо.

2. да не е лайфстайл. Пояснение – възнавлява ни повече създаването на реалност, отколкото нейното консумиране и видовете консумиране –

те са ясни“

Цитат от <http://39grama.info>

На първи октомври се появи един нов вестник: вестник „39 грама“. Това не е обикновен вестник. Не знам дали сте забелязали, но малко вестници си струва да се прочетат. Този е един от тях, и то не защото със сигурност ще намерите нещо интересно в него, а защото е различен. Толкова различен, че направо си струва да отделите 1 лв. за него.

Вестник „39 грама“ в Пловдив може да бъде купен от галерия „Сариев“, която се намира на ул. „Отец Паисий“ 40 – вървите в посока пощата по калдъръмената улчица преди Густо-то и Нарру-то до бинго „Балкан“.

Ивайло ВАСИЛЕВ

От страница 1
— **И все пак, според теб ще отменят ли матурите МОН?**

— Отговорът на МОН за всички ще стане ясен на 15 ноември, но дори министърът да каже, че ще има матури, то Европейският съд по правата на човека в Страсбург ще ги отмени.

— **Как се стигна да заведеш дело в Страсбург?**

— Искам да кажа, че не вода там едно дело, а три дела и в момента съм подал четвърта жалба, която е конкретно срещу получаването на основно образо-

зачото бях сигурен, че ако напиша моето, отговорът ще се забави и дори можеше да не се получи такъв.

— **Ами ако делото се проतोчи?**

— Ще се наложи учениците с масови писма с един и същ текст до Страсбург да помагат, за да получим това решение по-бързо. Но това само с уговорката, че МОН кажат, че ще има матури.

— **Но все пак ти си още млад. Кой стои зад теб?**

— Адвокатите, които полз-

Кристиан Гъшев:

Провеждането на матурите до...

вание след завършен 9 клас. Ще говоря само за последното дело, на което залагам особени и реални надежди. Дотам се стигна, след като Върховният административен съд остави без разглеждане жалбата ми срещу подзаконната норма.

— **Разкажи ни нещо повече за това дело?**

— Интересното при това дело беше, че се сдобих с отговор от началника на инспектората по образование в Пловдив, който отговор беше потвърден писмено от министъра на образованието и въз основа на него заведох делото в Страсбург. Тук, естествено, следва да благодаря за този отговор и на човека, без който може би нямаше да го притежавам, а именно вашия съученик и мой добър приятел от 12-и клас Георги Хрисков. Направихме писменото искане до инспектората и до МОН от негово име,

вам, са на доброволни начала, но за сметка на това са качествени и много им благодаря. Това са Тамара Андонова, Евгени Атанасов и Светозар Литман, като дамата в това адвокатско трио е съпруга на Галин Андонов, това е бившият ми адвокат, който ми спечели делото, когато бях подгонен като футболен съдия и който в момента е следовател и кадър на многоуважавания адвокат Михаил Екимджиев, познат на обществеността с многогоспечелени дела в Европейския съд в Страсбург. В този смисъл материята за жалбите до този съд не е непозната за тези юристи.

— **Нещо да пожелаеш на нашите читатели?**

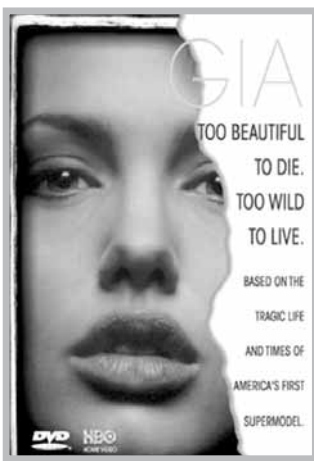
— Искам да пожелаем много успехи и късмет на абитуриентите, както и реализация.

Репортер: Ивайло ВАСИЛЕВ

СТАРИ, НО ЗЛАТНИ

Джия

Филмите, които напоследък излизат по кината, ме карат да мисля, че хубавите американски филми са вече минало. И отново, с носталгия, си пускам „Джия“ на режисьора Майкъл Кристофър, появил се през не чак толкова, но все пак далечната 1998 г. Анджелина Джоли е в ролята на Джия Каранджи, която от малкото ресторантче на баща си попада в света на висшата мода и за кратко време се превръща в топ модел. След кратък, но доста бурен живот, изпълнен с наркотици и несполучливи връзки, Джия умира от СПИН на двадесет и шест годишна възраст и е една от първите жени, жертви на СПИН. Филмът е базиран на истинска история и, повярвайте ми, Анджелина Джоли не е единственото нещо, заради което си струва да се гледа!

Надя, 12а

Angela Hümer:

Ich bin Mitglied einer Jogagruppe

Name: Angela Hümer
 Unterrichtet in: Deutsch, Geschichte, Politik, Etik und Spanisch
 Ausbildung: In Wirtzburg und Freiburg
 Berufserfahrung: Über 20 Jahre in Deutschland in verschiedenen Gymnasien; und von 1994 bis 1997 in Russland
 Familienstand: Unverheiratet ohne Kinder
 Sternzeichen: Widder
 Lieblingswahlpruch: „Sich nicht unterkriegen lassen.“

Wann sind sie in Bulgarien gekommen und warum?

Ich bin im August nach Bulgarien gekommen. Ich wollte noch einmal in den Auslandsdienst, weil mir meine Zeit in Russland sehr gut gefallen hat. Dann kam eben das Angebot aus Deutschland für Bulgarien, ich habe nur etwas gezögert, aber dann habe mich dafür entschieden, weil ich dachte, von der Sprache her, doch schon ein paar Kenntnisse zu haben und mich leichter zurecht zu finden und ausserdem dachte ich auch, dass vielleicht die Menschen in Bulgarien und in Russland, weil beide slawische Menschen sind, sich ähneln.

Was für eine Vorstellung hatten sie über Bulgarien gehabt, bevor sie in unser Land kamen?

Ich habe mich dann natürlich informiert, habe sehr viele Reiseführer gelesen, auch Geschichtliches über Bulgarien gelesen, hatte die Vorstellung, das ist ein landschaftlich sehr vielfältiges und interessantes Land, dass es auch politisch interessant sein wird, gerade durch den Beitritt in die EU. Und von

den Menschen hatte ich wenig Vorstellung, eigentlich habe ich Positives erwartet, dass sie gastfreundlich sind, wie in den anderen osteropäischen Ländern.

In wiefern wurden diese Vorstellungen von der Realität gedeckt?

Bis jetzt habe ich keine negative Erfahrungen machen müssen, im Gegenteil, ich habe hier sehr viel Freundlichkeit und Hilfsbereitschaft erlebt.

Was für einen Eindruck hat die bulgarische Jugend (bzw. haben die bulgarischen Schüler) auf sie gemacht?

Vor allem meine XI-ten Klassen, die ich unterrichte, machen einen sehr, sehr guten Eindruck, sprechen sehr gut Deutsch, hätte nicht erwartet, dass die mündlichen Kenntnisse doch so gut sind, dass sie von der Aussprache von der Artikulation her so gut sprechen, aber auch von dem wissenschaftlichen Hintergrund von den inhaltlichen Fragen her so gut Bescheid wissen. Ich bin überrascht, positiv überrascht, und hoffe, dass

dieser Eindruck bestehen bleibt.

Wovon träumen sie?

Wovon ich träume...? Vielleicht auf meine Person bezogen, auf mich selbst bezogen, letztlich von einem Leben in einer landschaftlich schönen Gegend, in einer gesunden Umwelt. Und auf die ganze Menschlichkeit bezogen: von einem friedlichen Zusammenleben der Menschen.

Sind sie viel ins Ausland gereist und wohin würden sie gerne fahren?

Ich bin viel gereist, in meiner Jugend, schon sehr viel gereist: in den Ländern der dritten Welt: in Südamerika, in Indien. In den letzten Jahren bin ich vorwiegend in Europa gereist. Ich fahre immer wieder nach Spanien und nach Frankreich, nach Spanien, vor allem, weil ich die Sprache spreche, und weil ich mich dort sehr wohl fühle.

Welche Sprachen verwenden sie?

Englisch, Spanisch, Französisch ein wenig und Russisch noch weniger.

Ähneln die Bulgaren den Deutschen ein bisschen, oder das sind zwei ganz unterschiedliche Völker?

Ich glaube schon, dass es sehr viele Unterschiede gibt und die Ähnlichkeit, die es wahrscheinlich auch gibt, habe ich noch nicht so bemerkt.

Ein deutscher Schriftsteller sagte, dass die Bulgaren die Preussen auf der Balkanhalbinsel sind. Was würden sie dazu sagen?

Ich habe schon eine Bekanntschaft mit der bulgarischen Bürokratie gemacht, sowohl auf dem Zoll, als auch bei der Ausländerpolizei. Es hat zwar alles funktioniert, aber es war sehr zeitaufwendig, war sehr bürokratisch und ich habe viele Bestätigungen, viele Stempel und Unterschriften gebraucht. Also das bestätigt natürlich diese Aussage schon, dass die

Bulgaren auch sehr bürokratisch sind und die Organisation sehr genau geregelt abläuft, dadurch auch sehr viel Zeit kostet, also dass es bei Behörden sehr streng zugeht. Das ist mein Eindruck ja!

Was fehlt ihnen am meisten, wenn sie in Bulgarien sind?

Mir fehlen meine Familie, meine Freunde schon. In Deutschland bin ich Mitglied in einer Jogagruppe und in einem Literaturkreis und vermisse, natürlich, diese Zusammenkünfte. Am sonsten fehlt mir nichts, ich hab' mich an das bulgarische Essen gewöhnt, das ganz anders als das Deutsche schmeckt, also vor allem die Menschen fehlen mir: meine Familie und meine Freunde.

Welche Eigenschaften würde ihr Traumschüler besitzen?

Mein Traumschüler...? Er würde immer sehr gut mitarbeiten und würde alles, was ich verlange, freudig erfüllen, sollte aber auch, dürfte aber auch kritisch sein, müsste seine eigene Meinung äussern, dürfte nicht nur kritiklos das übernehmen, was ich mir vorstelle, sondern soll eine eigene Meinung vertreten, soll diese aber natürlich so äussern, dass es nicht zum Streit kommt.

Was werden sie den Schülern unseres Gymnasiums wünschen?

Den Schülern werde ich natürlich wünschen, dass sich ihre Vorstellungen, ihre Schulziele erfüllen können, dass sie die Abschlüsse schaffen, dass sie auch danach diese Berufe lernen, die sie möchten. Für die Schulzeit selber, dass vielleicht auch die schulischen Bedingungen sich noch etwas verbessern, dass auch in die Schule Internet, Computer sich einsetzen und dadurch das Lernen in der heutigen modernen Zeit doch erheblich erleichtert wird.

Провел: ban4ev

Лига на разказвачите в Пловдив

Три поредни петъка в клуб „Петното“ се проведеха срещи на разказвачите на история. Точно в средата на помещението на долния етаж беше микрофонът и всеки с достатъчно ентузиазъм и желание да разкаже нещо можеше да го сподели с публиката. А тя просто си седеше на масичките (или на бара) и се спукваше от смях, тъй като повечето разкази бяха хумористични.

Целта, както обясниха организаторите, е да се чуят от по-машабна публика историите на различни субекти (това са хора, да не си помислите нещо). Победителите (по един на всяка среща) печелят публикация в списанията Light, което е приложение към вестник „Капитал“, и определена сума пари, която първият път беше 250 лв. Следващата среща ще се проведе в някой от следващите петъци, часът както винаги е 21:00.

Ивайло ВАСИЛЕВ

МАНДЖА

Има ли готвачи само искам да знам?!)

То хубаво има, ама поне да сготвим нещо. Какво по-добро от една old school закуска, нещо, което хората са хапвали доста преди ние още да сме били философски замислени – „яйца на очи“. Принципно, ако просто си сготвим нещо, както го пише в някоя книга, някак си се изгубва цялата магия, готвенето е чиста проба импровизация... принципно...

Та, ще готвим „яйца на очи“, нали? Нека поне отдалече да си личи, че това са нашите яйца, да ги кръстим яйца... „на очи“, примерно. Все пак

представете си, че си направите само едно яйце, а очи – да, да, ама не! „На очи“, да речем. Принципно, за да сготвим кавито и да е яйца (или яйце, респективно), ни са нужни яйца или поне едно, ама т'ва е само по принцип. „Че как да си сготвим яйца без яйца?!“ ще попитате. Ами как – ще си купим кокошка вместо яйца, така поне ще имаме осигурени няколко закуски, плюс печено пиле бонус...) Ееее, то ние вече наистина започваме да готвим.

Тигана – нагорещете го до

максимум (само внимателската да не стане авария), масло – в повече, моят съвет е да го препържите, докарва много добър аромат, след това – буф яйцата. Получава се мн добре, ако върху тях сложете настърган сирене, кашкавал или к'вото ви душа иска, аз ни знам:) Аз няма какво да ви казвам как да готвите, то готвенето е като живота – импровизация с много чувство и финес. Айде, папайте като Попай и да ви е сладко..)

Ivn Krv

Секстуризм - пътуване из екзотичните места за секс (според очевидци)

Не е важно само с кой и как го правиш, важно е също и къде. Всички места, описани по-долу, са наистина използвани от някого. Ако и вие се възбуждате от тръпката или просто имате нужда от разнообразие... хвърлете едно око.

Други влюбени двойки пък обичат да си спомнят детството и да го „ознаменуват“, като бележат двора на училище или детска градина с любовния си акт. Истина ви говори! (Само не ме питайте за подробности, не споменаха.)

Измежду другите отговори имаше още:

- в кола
- в тоалетната на Драматичния театър (по-конвенционално е в тоалетната на някое кино, но... май възгледите ми са остарели)
- в тоалетната на София Ленд
- в разни заведения из Пловдив (например бившия „Ерофеев“)
- на зъболекарски

За някои сексът в доброто старо легло е върховно изживяване (изненадващо е, че това са предимно момчета от запитваните). За други това обаче не е достатъчно и търсят по-вълнуващи ситуации. Например, когато това е спалнята на родителите или на тази на гаджето...

Домът и околностите му също могат да предоставят някои по-пикантни ситуации. Например, ако вместо спалнята използвате банята. Най-удобно е на тоалетната чиния или във ваната (ако разполагате с такава). Правила съм го с приятеля ми в банята, докато си мия косата, беше отговорът на една от запитаните дами. Доста хора са пробвали в асансьор или на тавана (на баба), а също и на стълбището посред бял ден.

стол (страшич-кооп)
- в международен автобус (имало е хора!)
- в тоалетна в болница (брр, зловещо)

- в басейн
- в морето (чувала съм обаче, че на пляжа не е много хубаво, защото влиза пясък, където не трябва и многооого боли!)
- в музей.

Чистият въздух е много полезен. Затова голяма част от „екзотичните“ места за секс са навън. Било то на терасата, в Стария град или на някое друго тепе, в някой парк под някое храстче направо на полянката, сексът под открито небе носи чар и малко ексхибиционистично удоволствие.

Дали за разнообразие, или заради тръпката, или пък от ексцентризъм, не знам, но много хора търсят разнообразие в сексуалните си изживявания, като опитват нови и нови места. Все пак доста е вълнуващо, като знаеш, че някой всеки момент може да те види или дори вече те вижда. А и дръчко си е да ти се схване я ръка, я крак, я нещо друго... А и къде по-подходящо място за една синина, освен в тясната кола? Но не забравяйте, сексът не е спорт! Обичайте се!

Liberal arts и АУБ

Аналитично мислене, критично мислене, комуникативни умения, способност за адаптация, глобална перспектива, толерантност и уважение към околните, отговорност, етично поведение и рационално организиране на работното време са сред най-високите ценности от работодателите днес според изследванията на водещи световни агенции за набор на персонал.

Какво трябва да знае и умеє човек, за да може да успее в динамично променящата се и разнородна среда? Няма еднозначен отговор на този въпрос... Либерално образование в сферата на хуманитарните и бизнеснауки е една много добра алтернатива за човека, желаещ да придобие знанията и уменията необходими за успех при условията на глобализация.

Либерално образование се предлага в много университети из цял свят. Американският университет в България (АУБ) е сред най-добрите университети с либерално образование в света. Преди да съберите вежди невярващо, поинтересувайте се, и ще се убедите в този факт. АУБ е малък за американс-

Сградата на университета

ките разбирания - около 900 студенти; 70 професори; 1:12 съотношение професор:студенти; среден брой на студенти в курс: 15-20.

Какво стои зад тези цифри? Ами 600 български и 300 чуждестранни студенти от 20+ различни страни, тоест международна атмосфера. Броят на студентите позволява да се обърне внимание и посрещнат нуждите на всеки един от тях. Малко американски университети могат да се похвалят и с такова разнообразие от международни професори с дългогодишен практически и академичен опит.

Малкият брой студенти във всеки курс позволява интеракти-

Възпитаници на АУБ

вен образователен процес, тоест всеки трябва да участва активно, а не да слуша монотонна лекция. Изпитите са в средата и в края на семестра,

като се учи постоянно, а не само преди изпит. Теорията се покрива, но се очаква да се изкаже мнение и да се намери конкретно приложение, а не

ментират своето мнение.

Студентите се запознават с различни дисциплини и изучават по-основно поне една от тях. Те сами реша-

Една от многото компютърни зали

ват кои курсове ще вземат през съответния семестър и може в 5-те курса, които вземат през семестъра, да са с различни колеги. Завършващите студенти са придобили знания и развили умения, които са им полезни както в кариерата, така и в личния живот. Диплома от АУБ дава голяма свобода на избор и създава много възможности, но със свободата върви и социалната отговорност.

Моят съвет към вас е да помислите много сериозно какво и къде ще учите, защото това до голяма степен ще предопредели остатъка от живота ви и възможностите, които ще имате. Решете какво е важно за вас и потърсете университет, който да ви го предложи. Поемете отговорност за живота и щастието си днес, за да не съжалявате утре!

Иван СИМЕОНОВ,
координатор по прием на студенти в АУБ

Всички кандидат-студенти трябва да представят:

- формуляр за кандидатстване онлайн или на хартия - свалете от или попълнете в www.aubg.bg
 - такса за кандидатстване (не важи, ако кандидатствате онлайн)
 - официални резултати на SAT Reasoning Test, изпратени на АУБГ от College Board; кодът на университета е 2451
 - официални резултати на TOEFL, изпратени на АУБГ от ETS; код 2451
 - академична справка за последните 3 години или диплома, ако сте завършили
 - 3 препоръки от учители
 - есе (темата може да видите в www.aubg.bg)
 - формуляр за финансова помощ, ако желаете финансово подпомагане
 - финансови документи за доходите на семейството ви (ако желаете финансово подпомагане)
- Минимални и средни резултати:
- SAT (Verbal or Critical Reading + Math) - мин. 1000, средно 1220, макс. 1600

АУБ - американски стандарти на родна земя

- TOEFL - мин. 213 (550 хартиен), средно 260 (620 хартиен), макс. 300 (680 хартиен)
- Видове финансова помощ:
 - финансова помощ - отпусната сума от 10 до 80% или 100% от цялата таксата
 - поименни стипендии за бъдещите студенти
 - работа в университета (в офисите на АУБГ)
 - студентски заеми, които се връщат
 - поименни стипендии за текущи студенти (субсидии)
 - програми за работа в чужбина (в САЩ), осигурени от чуждестранни агенции
- Финансовата помощ може да покрие от 10 до 100% от цялата сума. Поименните стипендии са от сто до няколко хиляди американски долара. Парите, които може да

изработите по време на следването, могат да стигнат до 360 годишно. Заемите достигат до 20 000 евро за 4 години, но трябва да бъдат върнати (има лихва). През една 3-4-месечна работа в чужбина студентите в АУБГ могат да спестят от 4 до 7-8 хиляди долара.

За съжаление, не е възможно да кажем „Ако имате X точки на TOEFL и Y точки на SAT, вие ще получите стипендия, възлизаща на Z долара“. Не така функционира нашата система. Всеки студент се разглежда индивидуално и има много фактори, които се взимат в предвид. Но мога да ви уверя, че всичко се прави в интерес на кандидат-студента, не в негова вреда.

Примерно, ако сте взели SAT Reasoning Test два пъти и първия път имате 700 Math и 500 Verbal, а вторият имате 600 Math и 650

Verbal, ние ще вземем по-високия резултат от всяко явяване, т.е. 700 Math (от 1вото) и 650 Verbal (от 2-рото). Така вместо 1200 или 1250 вие ще имате резултат от 1350 points. (Critical Reading на новия SAT Reasoning Test е същото като Verbal на стария.)

Възможно най-лошият случай (без отпускане на финансова помощ) е:

- Учебна такса = \$6,375 (за два семестъра, т.е. 1 академична година)
- Общжитие = \$700 (електричество, вода, отопление и т.н. вкл.)
- Студентски дейности = \$200 (библиотека, компютърни зали, такси за клубове и т.н.)
- Учебници = от \$0 до \$500 (ако използвате библиотеката може и да не плащате за учебници)
- Храна = близо \$800 (зависи от това колко, какво и къде ядете)

Иван СИМЕОНОВ, съветник по прием на студенти/координатор на Деня на отворените Врати в АУБГ

Б. ред.: Информацията е написана специално за този брой на „Делта Те“ и е обективно разглеждана от този, който е подготвил страницата (гемек от мен, Иво, и да ми вървям!))

IRC или не-IRC

За чата като начин на живот

Обичаш ли го, или не го обичаш

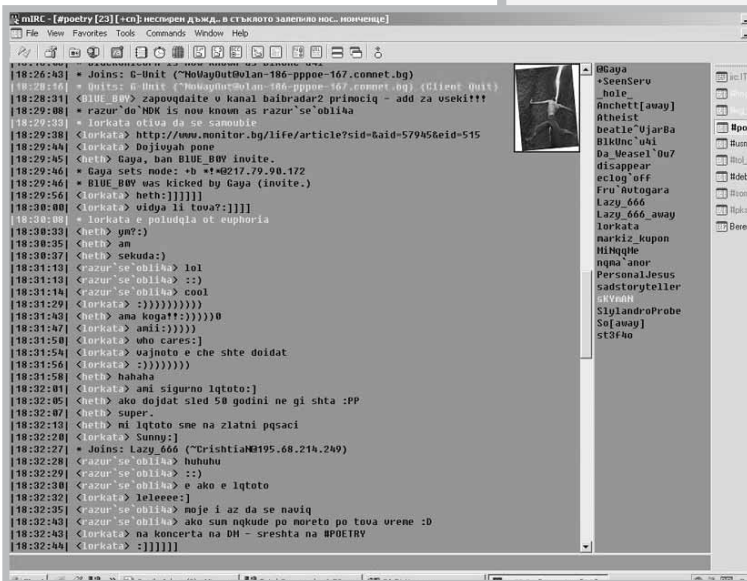
Чатът IRC – най-мразеният или най-обичаният у нас. Всеки Интернет посетител има свое мнение по въпроса. Аз не изпитвам чувства – просто го използвам.

В последните години, заедно с потребителите в Интернет, нарасна и броят на така наречените чатъри (в случая IRC чатъри). Ще дам пример, който да изясни ситуацията. В 1.13 през нощта, в #sofia (едно от местата, където се събират търсещи, загубени души) има приблизително 800 души, голяма част от които веднага готови да започнат разговор с когото и да било. Разбира се, нормалните редовни потребители избягват да влизат в подобни канали (чат стаи, ако така предпочитате). Те стоят в тематични помещения (#) - пример е #fantastika - или в канали (отново #) на прясно-открити компании (безброй много). И в повечето случаи не би-

ват обезпокоявани, ако искат спокойствие. Казано с няколко думи: ако си го направил интересно и полезно, то ще е такава.

Както в реалния живот, така и в IRC има всякакви хора. Мога да твърдя дори, че IRC е един вид ортогонална проекция на живота върху равнината на Интернет пространството. В IRC може да срещнете както своето бъдещо гадже (съпруг/а), така и корумпирани „управляващи“. Нека не ви звучи наивно - голяма част от (да не кажа цялата) администрация на най-голямата българска IRC мрежа не само не си вършат работата, ами са пълни идиоти във всички значения на думата. Но както споменах по-нагоре, там има всякакви хора - и такива, които „избиват комплекси“ (кофти клише, а?), и истински ценители. За да срещнете втората категория обаче, трябва доста да се повъртите.

Нека вземем под

внимание #roetry - скромнен канал със скромни цели. Вътре влизат прекрасни хора - начинаещи стихоплетци, поети или просто хора, които харесват поезия. Атмосферата е благоприятна: има правила, които се спазват и потребители, които биха Ви приели най-топло (стига да играете по правилата), независимо от това какъв сте. Съществува и отворен

форум, в който всеки може да постави свои творби и да разкрие своя талант. Уверявам ви, в това място в IRC мрежата може да откриете повече красота, отколкото предполагате. А може и да не я откриете. Може да потърсите другаде или изобщо да не я намерите, но това е въпрос на личен избор, защото всеки прави своя избор.

Ивайло ВАСИЛЕВ

Ще получите куп уверения, че въпросната е 1,80, 50 кила, с дълга руса коса и сини очи. Това е подходящ момент да прекратите чат-сесията си, защото след това идва лафт „Айде да се видим на кафе“, последван от среща на НДК, Попа, Бингото или Пощата (в зависимост от града, в който сте). Нерядко въпросната ви среща не се състои поради:

- 1) Тя не идва.
- 2) Тя идва, но вие си мечтаете да не беше дошла!

3) Вие разбирате от 3-ти източници коя е тя и напускате страната, за да намалите риска за я срещнете.

Да предположим, че гореописаните събития не са ви отчаяли – вие преминавате към обществото на хората, които ходят по цял ден на зала, за да бъдат в „чата“, където са открили приятни хора за общуване и са се научили да си искат снимка преди IRC среща. (Тук вмъквам, че снимките не са това, което са, и рискът от подобна на гореописаната ситуация далеч не е малък!). В този период вие губите огромна част от времето си в чата и това определено ви харесва. Откривате (най-често поради странни непознати потребители, които ви се включват и ви казват нещо от типа : „Hi, ela v #sex! Tuk lma super mnogo jeni koito te jelaqt!“), че освен #sofia и #plovdiv има и други канали с далеч по-приятни хора (повечето между 12 и 16 години). Изходът от този цикъл (или етап от чат-живота ви) е ако поради нисък успех в даскало или финансова невъзможност нямате достъп до Интернет и през това време откриете, че на живо е далеч по-голямо да се запознавате с нови личности.

Да речем, че сте доволно богати и сравнително умни и преминаете и тази пропаст, вие обязательно вече сте разбрали структурата на чата и гордо го наричате IRC. През предишната фаза сте се отегчили да си правите ваш канал и вече сте в момент, в който копнеете за големи права в известни канали или дори за права на отделни сървъри (o-line). Тук започвате да плащате за add, да си купувате IRC Оп права от корумпирани IRC Admin-и (които Бог дал доволно в IRC мрежата на UniBG) или ако сте жена, да използвате природните си дадености, за да спите/правите свирки със/на определени IRC Admin-и и подобни (които са два пъти повече от предишната група).

Сега ще попитате къде е изходът от този етап? Ааа, не знам! Ако някой го намери, да се обади. Аз за 5 години още не съм го намерил...

Анонимно

Бел. рег.: Статията е писана август 2003

TOP 10 на филмите за всички времена

Изборът на Димитър Стоянов

1. Кръстника (The Godfather)

Задължителен филм за всеки мъж. Първата част е най-добра не само защото е по книгата, която трябва да прочетете задължително, за да разберете филма в детайли, а и заради гениалния Марлон Брандо.

2. Изкуплението Шоушенк (Shawshank Redemption)

Може би е по-стойностен от Кръстника, но няма същия актьорски състав.

3. Форест Гъм (Forrest Gump)

Филм, в който има всичко. Неповторимата игра на Том Ханкс му носи втори пореден Оскар за главна роля - нещо, което не е постигано в съвременната история на киното.

4. Властелинът на пръстените (Lord of The Rings)

Нарежда се сред трите най-награждавани филма за всички времена със своите 18 Ос-

кара.

5. Криминале (Pulp Fiction)

Най-добрият филм на нестандартния Куентин Тарантино.

6. Списъкът на Шиндлер (Schindler's List)

От всички филми, пресъздаващи отношението към евреите по време на Втората световна война, този е най-сполучливият.

7. Обичайните заподозрени (The Usual Suspects)

Гениален криминален филм, съпътстван от брилянтна актьорска игра на Кевин Спейси и зашеметяващ край.

8. Мълчанието на агнетата (The Silence of the Lambs)

Остава си върхът на психотриллерите, въпреки че напоследък бяха направени многобройни опити да бъде заминат.

9. Гладиатор (Gladiator)

Ридли Скот и Ръсел Кроу създават най-завладяващата

Димитър Стоянов

историческа драма.

10. Апокалипсис сега

Вторият филм на Франсис Форд Копола в класацията, в който той отново събира Брандо и Робърт Дювал, за да създаде този военен шедевър.

Какво трябва да знаем, преди да си купим компютър

Пазарувайте от специализирани магазини!

Процесор

Ще започна с процесора, защото изборът му предопределя по-нататъшните елементи. Два са производителите на процесори за PC - Intel и AMD. И двата „лагера“ предлагат богат избор както от нискобюджетни, така и от по-скъпи процесори. При Intel те са Celeron и Pentium 4, а при AMD - Sempron и Athlon (XP, 64 и т.н.). Няма да навлизам в подробности, мегагерците са според възможностите на купувача.

Охладител

Често пъти на процесори от порядъка на 2+ GHz се поставят петлеви охладители. По-добре разгледайте предложенията на Zalman, Thermaltake, Cooler Master, GlacialTech, Evercool и Thermalright. Все пак те пазят процесора ви хладен и се грижат за „здравето“ му!

Дъно

Сред характеристиките на дъното търсете присъствие на AGP 8x / PCI-E слот: това е слот, където ще се постави евентуалната видеокарта. Но ако търговецът е решил, че такава не ви е нужна и вградената ще задоволи нуждите ви, може да се опита да ви пробута дъно със стари като стандарт или никакви слотове AGP или PCI-E.

RAM

Имайки предвид изискванията на при-

ложенията и операционните системи в наши дни, оперативна памет (RAM) с капацитет, по-малък от 512 MB, може да се окаже недостатъчна.

Захранване

Тук основният фактор е максималният товар, който може да понесе захранването (във ватове). Препоръчва се да е между 300W и 350W, задължително **МАРКОВО!** Seasonic, S i r t e s (Chieftec/HighPower/Thermaltake), Enhance, Vantec и Fortron са някои от качествените марки. Каквото и друго да ви предлагат, запомнете, че за няколко спестени долара можете да загубите неколкостотин от компютъра.

Хардиск

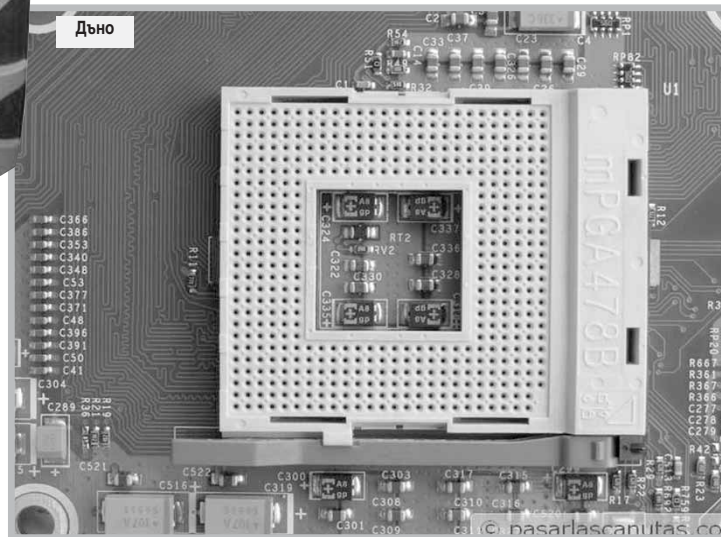
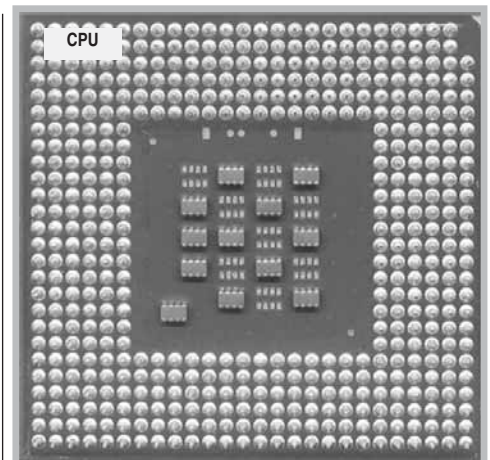
Освен обема (120

GB или нагоре) трябва да обърнете внимание и на скоростта на диска (7200 оборота/мин), както и на интерфейса (технологията, по която се свързва и комуникира с другите компоненти) - ATA100/133 или SATA най-добре.

Монитор

Може някоя фирма да ви предложи CRT (аналогов) или TFT („тънък“).

Мониторът трябва да е най-добрият, който можем да си позволим. Все пак очите ни са за цял живот!!! При TFT нещата стоят така: достатъчна е и 60Hz честота на опресняване за картина без трептения. Винаги тествайте преди закупуване. Може да се появят т.нар. мъртви, изгорели пиксели, причиняващи черни, дразнещи точки на картината, стоящи винаги! Ако още в началото забележите такива, НЕ купувайте мони-

Според мен „тънките“ намират добро приложение при липсата на пространство на бюрото/масата ви. При аналоговите (CRT) определящи фактори са резолюцията (броя точкици (пиксели), които се изобразяват на екрана) и честотата на опресняване на картината. Ако нямате и понятие от тези неща, поне настоявайте мониторът да поддържа резолюция от 1024x768 пиксела при честота 85 герца.

тора. Освен това проверете гаранционните условия, а именно при колко такива дефекта ще заменят продукта.

Размерът е по ваше желание - 17-19 инча покриват повечето нужди.

Видеокарта

Както сами ще се убедите, „силата“ на видеокартата ще се проявява само при игрите (освен ако не рабо-

тите във филмово студио) - в другите случаи, като гледане на филми, ще ви свърши работа и вградената в дъното такава (при наличност). Ако възнамерявате да цъкате игрички, ще ви са нужни поне 128 MB, а ако в близост до компютъра се намира телевизор и искате да гледате филмите си на него, изисквайте наличие на TV-Out. Изключително важно - не купувайте 64-bit карта (освен за офис и Интернет). Оп-

тималната комбинация е размера на видеопаметта да е равен на широчината на шината, тоест оглеждайте се за 128MB/128-bit и 256MB/256-bit (тези са значително по-скъпи). Избягвайте 128-битови карти с 256MB видеопамет, защото двойният обем памет е за сметка на качеството и изпълнението ѝ!

Разклонител и мрежова карта

Не забравяйте разклонител със защита против токови удари! Ако ще има Интернет и допълнителна мрежова карта (макс. 10 лв.). При използване на вградената такава има много по-голяма опасност да изгори цялата компютър при високо напрежение!

Опитах се да спомена основните неща, на които трябва да обърнем внимание преди покупка. Ако без да искам съм изпуснал или вмъкнал нещо неясно, пишете ми на la4o89gmail.com да доизясним!

Лъчо, 10ж

WANTED

Очакваме вашите обяви на e-mail: deltate@gmail.com

Като вестник, четен не само от учениците на ЕГ „Пловдив“, но и от учителите, „Делта Те“ желае да даде поле за изва и трибуна за мнения и идеи и на възпитаниците на гимназията, и на нейните преподаватели.

СКЪПИ УЧИТЕЛИ, редакторският екип на „Делта Те“ ви моли да вземете участие в списването на всички следващи издания. Ученическото мнение е само едната страна на засенатите във вестника гимназия. Ние искаме да отразяваме гимназияния живот в ЕГ-то пълно и точно.

Всичко, което искате да кажете, може да бъде публикувано в избран от вас форма.

Материал изпращайте на e-mail-а на вестника: deltate@gmail.com или се свържете с нас.

Отворени публикации

В следващия брой ще се отдели една специална рубрика, в която екипът ще публикува всичко, което ни изпращате за нея. Без редакция. Ако изпратите разсъждения, разсъждения ще има на страницата. Ако пратите ваша снимка, по-виж и тя се появила. Ако случайно материалите са повече, отколкото могат да се поберат на една страница, рубриката ще бъде от две страници. Чакаме вашите писма!

- Търся data кабел за Siemens A60 или сходен модел на нормална цена la4o89gmail.com
- Ако се интересувате от Фо-

тография, това е възможността да споделите любовта си към това изкуство със съучениците си. Искате да си направим ФОТОКЛУБ в училище? Тогава пишете на monika.wsm@gmail.com или на 0885163146. PEACE!

- Samsung digimax 370, 3.2 мега pixels, 3 x оптично и 4 x дигитално увеличение, 1.5 дисплей, 32 mb карта, калъф, зарядно с 2 зареждащи се батерии, цена: 180лв и по договоране, за контакти: gaugabg@dir.bg, 0885645591
- Продавам кецове Etnies Lo Cut II, 39 номер, гамски модел,

billyspleen@abv.bg,

- Продавам електрическа китара Apollo bochistiq@gmail.com, 0885133214

Изгиват се редактори

Ако имате желание и ентузиазъм да станете част от редакторския екип, изпращайте свои материали на избрана от вас тема на deltate@gmail.com

БиСеРи

От ученици

☞ ** Аз съм Питър Петър (Пешо)
☞ *** В КЦМ-то правят много хубави колбаси!

☞ В час по физика:

** Според силата на НАПЪНА (опъна)...

☞ ** Ще правим с пръчката цак-цак и ще се наелектризира!...

☞ ** Правилото на опънатите пръсти!? К'во беше? Аха: значи, взимаме си пръстите... и се хващаме за електрическата намотка...

☞ ** Проблемът е, че един ром ражда минимум 7 деца!

☞ *** Те ме взимат на подвик!

☞ ** Точната буква начертах!

☞ *** Нашата госпожа по физика го търкаше повече! (стъклената пръчка)

☞ *** Орелът върши ли някаква работа, или жената сама си снася?

☞ * - Какво е ледников период?

- Има и лед, има и период!

☞ *** Християнски халифат

☞ *** Забележка в дневника: „Играе си с чуждо око!“

☞ *** Разговор между съученички:

- Как ги правиш такива големи?

- Ами духам! (става въпрос за балони от дъвка)

☞ ** Който пее, сам пада в гроба!

☞ ** Който гроб копае другиму, зло не мисли!

☞ ** Който гроб копае другиму, той ще сполучи!

☞ ** Как ще свържем Испания с Португалия по вода?

И то по море!?

☞ *** Отделят температура...

☞ *** Тя... еволюцията ни е подминала...

☞ ** Чрез като въртиш ...

☞ *** Ами те частиците се подбутват и ето

ти то!

☞ *** Като бяхме малки с мама...

☞ *** Това е икона на Исус и младенеца...

☞ *** Исус Христос и неговите родители са емигрирали в Египет.

☞ ** Местонахождението на Йоан Кръстител е...

☞ *** Христос съ изнесъл нъ нибету ...

☞ *** В Италия казват „чао“ и на здравей, и на здрасти...

☞ *** Айде, че вътре се сварих, станях на палачинка ...

☞ *** - Как е „гривна“?

- На немски или на български?

- На български!

☞ *** Ще прилошея!

☞ *** През 7 планини в 10-а!

☞ *** Езеро тип локва...

☞ *** Ябълки тип поре...

☞ *** В час по биология:

- И сега се връщаме във влагалището ...

☞ *** В час по литература:

- Ще ви дам жокер - характеристиката започва с „о“!

☞ *** Меланинът брои ли се за защитен организъм?

☞ *** В тая тематика е пълно с членове!

☞ *** - Как се топят змиите през зимата?

- Сменят си кожата!

☞ *** След 1-вата си година детето се изправя на задните си крака...

☞ *** Който проговори (момче), е безполов член!

☞ *** Лудвиг две (вместо втори).

ЛЕГЕНДА

*** весело

** не особено весело

* убихме хумора

СВОБОДНИ СЪЧИНЕНИЯ НА ГЕОРГИ СТОИЛОВ

Първо искам да ви кажа ДОБРЕ ДОШЛИ в нашето голямо семейство. Ето какво ви чака тук със сигурност:

1. Искате или не - тук ще порастнете - сами или с чужда помощ.

Приемете училището като своя втора майка.

2. Кой знае - може да се СБЛЪСКАТЕ с голямата си любов...

3. Ако наистина много се ядосате на някого...

...не го бийте със стол...

...води до трайни психични увреждания!

4. Последно, но не по важност е ученето. УЧЕТЕ СЕ! За да бъдете носители на СВЕЖИ ИДЕИ, а ако не ви дойде проблясък - питайте! Все ще се намери някой да ви обясни.

Ето какво си мисли един Star Wars фен в час по география:

Междугоривни войни

Епизод 1: „Невидимо гориво“

Епизод 2: „Нерудните атакуват“

Епизод 3: „Отмъщението на въглищата“

Епизод 4: „Ново гориво“

Епизод 5: „Въглищата отвръщат на удара“

Епизод 6: „Завръщането на нефта“

По идея на Пламен Динков

От Лъчо, 10 ж

ЕКИП „ДЕЛТА ТЕ“

Редакторски екип:

Петя МИТЕВА, Камелия ПЕТРОВА,
Ивайло ВАСИЛЕВ

Репортери:

Моника Запрянова, Надежда
Иванова, Атанас Банчев

Фоторепортери:

Георги Стоинов, Никола Тодоров

Участваха още:

Стефан Кичев, Димитър Стоянов,
Весела Бодурова, Лъчезар
Атанасов, Запрян Думбалски,
Людмила Чулкова, Светлана
Карадимова

e-mail: deltate@gmail.com

Този вестник е осъществен с помощта и съдействието на ИК „Марница“ - Пловдив